

Der henvises i øvrigt til reglerne om politiets underretning af de sociale myndigheder i forbindelse med sager, hvor unge under 18 år anholdes og afhøres.

I forhold til alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer kan der fx være tale om problemer, som kommer til udtryk gennem udadreagerende eller anden bekymrende adfærd i skolen eller på arbejdspladsen, om problemer, der på andre måder kommer til udtryk i »det offentlige rum«, fx ved truende adfærd i grupperingsmæssige sammenhænge og om problemer, som kommer til udtryk ved barnets eller den unges misbrug eller anden selvskadende adfærd.

Det er en vurderingssag, om barnets eller den unges adfærdsmæssige problemer har en tyngde og en karakter, der begrundet anvendelse af ungepålæg. Man kan således ikke på forhånd opstille objektive kriterier for, hvilken type problemer der fører til afgørelse om ungepålæg.

I forhold til manglende samarbejde med relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer kan dette eksempelvis bestå i, at barnet eller den unge ikke møder op, når kommunen har indkaldt pågældende til et møde. Der kan også være tale om en situation, hvor der er blevet lavet en aftale med barnet eller den unge om, at pågældende skal deltage i et behandlingsprogram, som vurderes at være vigtigt for den unges udvikling, men barnet eller den unge efterfølgende alligevel ikke vil deltage.

For at træffe afgørelse om ungepålæg forudsættes det således, at der foreligger oplysninger om et eller flere af disse forhold. Tilstedeværelsen af en eller flere af disse problemstillinger hos barnet eller den unge skal ses som indikatorer på, at barnets eller den unges udvikling er i fare. Om de konkrete forhold udgør en trussel for barnets eller den unges udvikling skal altid gøres til genstand for en konkret vurdering. Vurderingen foretages på baggrund af en undersøgelse af barnets eller den unges forhold, jf. servicelovens § 50.

Jf. bestemmelsens stk. 3 kan barnet eller den unge pålægges et specificeret, fremadrettet krav om en eller flere konkrete handlepligter, som barnet eller den unge skal påtage sig. Bestemmelsen indeholder en liste over mulige pålæg. Listen er ikke udtømmende, da det ikke er muligt på forhånd at forudse, hvilke konkrete pålæg der kan være egnede til at løse konkrete problemer.

Kommunen har således mulighed for at fastlægge de konkrete pålæg inden for visse rammer, som afgrænses af,

- at pålæggene skal være egnede til at bidrage til en løsning af problemerne i den konkrete sag. Det vil sige, at der skal være en direkte eller indirekte sammenhæng mellem pålæggets indhold og den adfærd eller ændring i adfærd, som man ønsker hos barnet eller den unge. Handlepligterne skal i forlængelse heraf hjælpe barnet eller den unge til at handle anderledes,
  - at de konkrete handlepligter, barnet eller den unge pålægges, er realistiske at efterleve,
  - at pålæggets indhold skal stå i rimeligt forhold til formålet med pålægget og de problemer, der søges løst og
  - at forældreplæggene skal være sagligt velbegrundede og i øvrigt ligge inden for formålet i lov om social service.
- Barnet eller den unge kan fx pålægges at:
- tage i mod en foranstaltning efter § 52, stk. 1, 3, nr. 3, 6, 7, 9 og 10, fx:
    - tage imod et klubtilbud (nr. 1: konsulentbistand),
    - deltage i et kursus i vredeshåndtering, hvis barnet eller den unge udviser udadreagerende adfærd og ikke kan udtrykke eller håndtere sine følelser på anden vis (nr. 3: familiebehandling eller behandling af den unges problemer),
    - deltage i et relevant socialpædagogisk behandlingstilbud, fx i tilfælde hvor der er behov for en samlet indsats i familien for at undgå anbringelse, men hvor barnet eller den unge ikke gider deltage, selvom forældrene er indstillede på det (nr. 3: familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer),
    - tage i mod en kontaktperson, hvis barnet eller den unge har behov for stabil og vedvarende voksenkontakt at støtte sig til for at holde fokus på de rette ting, fx uddannelse og beskæftigelse, men ikke umiddelbart ønsker at samarbejde med en kontaktperson (nr. 7: fast kontaktperson) eller
    - tage i mod et praktiktilbud, hvis barnet eller den unge vurderes i øvrigt at være klar til arbejdsmarkedet, men ikke umiddelbart er motiveret til at arbejde (nr. 9: formidling af praktiktilbud).
  - være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt, hvis barnet eller den unge flere gange har begået småkriminalitet eller udvist negativ adfærd i bestemte tidsrum, fx fredag og lørdag aften, eller
  - bidrage til at genoprette forrettet skade, fx ved deltagelse i oprydning i lokalområdet efter hærværk eller lignende, så det bliver tydeligt, at barnets eller den